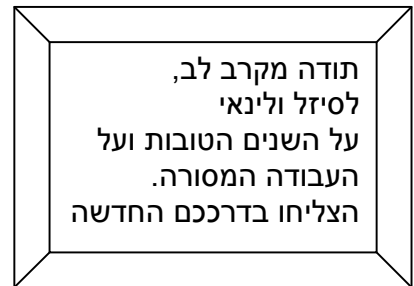




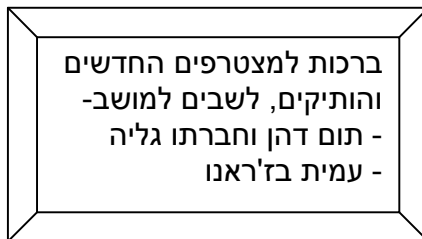
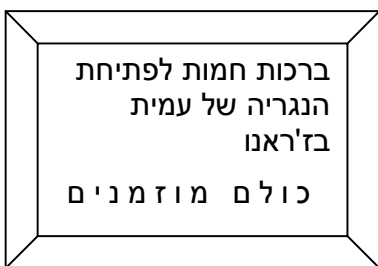
דבר המערכת |

השנה האזרחית מסתיימת ואני מוצא את עצמי שקוע בהרהורים על הפרונקל. אצלנו בקרוואן קוראים לו העלון, ושומרים את כל הגיליונות הקודמים במקום שהאורחים יראו. אבל עלון זה לא שם שמספיק. כי הפרונקל הוא הרבה יותר מזה. בשבילי הפרונקל הוא הזדמנות לשיחה בין אנשי ההר. יש משהו בצורה הפשוטה שחנה עיצבה לעלון מימי היווסדו. אפשר אפילו להגיד שיש בפרונקל משהו טהור. במילים הטובות שבו. בהעדר הפרסומות. בכך שכל חבר בקהילה יכול לפרסם את דעותיו, להודיע או לברך, לעדכן או לספר. והמשהו הזה, נעים לי, משמח אותי ועושה אותי גאה על שאני חלק מהמקום הזה שנקרא מי עמי. האנשים שכותבים לפרונקל באופן קבוע ובכלל עושים את זה בהתנדבות מלאה, מתוך תחושה של שליחות, או לפחות מתוך הרבה רצון טוב. הגיליון מצולם בנאמנות, באופן קבוע, על ידי גלית. ואיכשהו, בלי להתחייב על התדירות והתכנים, זה עובד. פעם חסר ראיון הגיליון. פעם חסר חסר וחסר אבל בסוף הפרונקל נשאר הפרונקל. תודה לכל העושים במלאכה וכולם מוזמנים להמשיך ולכתוב לפרונקל גם בשנה הבאה. שתהיה לכולנו שנה אזרחית טובה, שנה של בריאות וחיוכים.

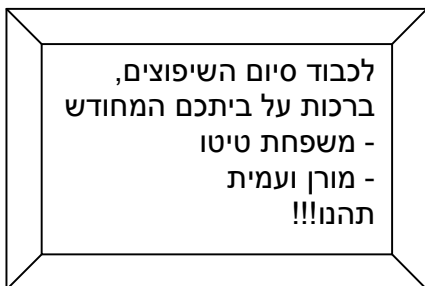
זיו



תוכן עניינים |



- | | |
|------------------|----|
| המילה הטובה | 2 |
| מכתב | 3 |
| שיר | 4 |
| משולחן מרכז המשק | 5 |
| יומן התרבות | 6 |
| דבר רכזת הנוער | 7 |
| רוחות של שינוי | 9 |
| המתכון של תמיר | 10 |
| חג החנוכה | 12 |
| סיפור לילדים | 13 |
| פינת המשחקים | 14 |



המילה הטובה |

ניתנת הפעם באופן מיוחד,
לאיש הנחמד
עם החיוך שלכולנו מוכר
בן המושב שנולד וגדל על ההר
שתמיד שמח לעזור ולברך
ולעת עתה נקרא לו העורך
הוא שיזם את הפקת העלון
ויסד מסורת של כתיבה והמון -
מילים טובות שנכתבו לאחרים
מגיעות הפעם לגיורא המקסיים
וכמובן נשבח גם את חנה
שעמלה על הפרונקל יותר משנה
עיצבה וקישטה ואספה וציירה
בנוסף להיותה אימא ובנוסף למשרה
בזכותכם הפרונקל חי ונושם
ובלילות הקרים את הלב מחמם
אז תודה לשניכם על העשייה הרבה
ובהצלחה לגיורא בדרך החדשה

וגם בהזדמנות זו מילה טובה לצוות התרבות, הצמד המובחר, רעות וחנה, שהעבירו לנו שנה מלאה ומעשירה. תודה על שגרתמתם ותרמתם, על ההשקעה בשעות לא שגרתיות ובאופן מתמיד ומעורר הערכה. עשיתם לנו את החגים ואת השנה. ובהצלחה להגר שנכנסה גם לתפקיד התרבותי החשוב.

תודודה! תודודה!

תודודה! תודודה!

לכל תושבי ההר
מקום להנצחת זכרו של יקירינו , יניב שיינברום.
למי שלא ראה או לא שמע, בנינו פינה לזכרו.
המקום נקרא, הפינה של יניב.
אנחנו, בעזרתם של חבריו, חברינו מבפנים ומחוץ למי עמי, שידרגנו מקום בטבע לרווחת הכלל.
במקום הושקעו הרבה מחשבה ומאמץ פיזי לא מבוטל.
מחשבה הושקעה על מנת שהמקום ימשיך להיות מקום שכיף לבוא אליו. לקפה, פויקה או סתם מדורה
אל מול השקיעה.
שתלנו כמה עצים (חרוב, כליל החורש, אלונים ושקדיות), כולם מוזמנים להשקות.
התחשבנו גם בזקנים (כמוני) בספסל עם משענת בזווית שתשמור על הגב.
אנחנו בטוחים ש"אנשי ההר" ישמרו על המקום נקי ומכובד.
הזדמנות להודות לכל מי שעזר בהרמת תרומות להקמת הפינה:
לעמית רודוי על הפעלת אחיו עידו, על קירוי הפרגולה.
לאופיר על הרמת תרומה מטוף מרום גולן.
לאנדראה על השגת תרומה מכרום מגן .
תודה להנהלת המשק שאפשרו את השימוש במקום זה.
תודה לאנשים הטובים ב"קמפוס הדפסות" ו-"א.א. מראות", על הרגישות והסבלנות שגילו לנוכח
השאלות הרבות והרעיונות הלא סטנדרטיים שהועמדו להם.
תודה לכל מי שעזר. בלי שמות, פן אני אשכח מישהו.
בואו ותיהנו מהמקום.

**מירטה , טל וסרג'יו
שיינברום**



שיר |

יְהִי

אחר כך
בראנו לך
פינה
בצל אורנים
ונוף שאין
כמותו
ופיזרנו אבנים
קטנות
באהבה גדולה
וגברים צעירים
נשאו סלעים
בידיים
מחוספסות
ונערות בהירות
ערמו כריכים
על מגשים
ובאה שקיעה
ורודה
על ההר
וצליל מיתר
הרעיד בנו
ודמעה נספגה
באדמה
שלנו
ושלך.

ליניב

22 אוקטובר 2006

ציפי צ.



שלום לכולם!

שינוי מרענן (לפחות מבחינתי),
עברתי למקומי החדש, אי שם בין דפים 3 - 5, הרחק מאור הזרקורים של דף הפתיחה...
ההיסטוריה מחייבת ולאחר שבתור עורך פרונקל בדימוס ניג'סתי לבעלי התפקידים השונים, זה לא ממש
ראוי לסרב, ולכן אני אשתדל להמשיך ולכתוב, מזווית קצת שונה, אך מן הסתם בנושאים דומים.

בימים אלו אני וסיזל מסיימים את תקופת "החפיפה".
אני מקווה שבסוף הקדנציה שלי, לי יהיה עדיין קצת יותר לחפוף ממה שנשאר לסיזל...
וקצת יותר ברצינות - אני אנצל את הבמה להודות לסיזל באופן אישי, על הסבלנות והזמן שהשקיע בכדי
לעזור לי להתחיל ברגל ימין. עם עובדות ותוצאות קשה להתווכח. מי עמי שינתה את פניה במהלך תקופתו,
יש לו חלק גדול בכך שתושבים חדשים רבים בדרכם לבנות את ביתם איתנו, שהדור של "הבנים
הממשיכים" הפך להיות דור ולא משהו שחולמים עליו, ושיש רשימת המתנה של אנשים שרוצים להצטרף.

תודה.

החל מהפרונקלים הבאים אשתדל למצוא נושא "שבכותרות" ולעדכן בצורה מפורטת יותר. אשמח לשמוע
רעיונות, הערות או הארות בכל עניין, אני יושב בחדר שלייד גלית...

שתהיה לכולנו שנה טובה.

גיורא.

הודעה

באתר של מי עמי נוסף עמוד לזכרה של עפרה הר-טל.

כתובת האתר : www.mei-ami.co.il →

כניסה לעמוד : דרך הקישור " נזכור " מימין.

החודש אנחנו מסיימות שנת פעילות ורצינו להזכיר לכם מה עברנו בשנה הזאת (חוץ מלידות). התחלנו מחנוכה בה פתחנו במרוץ הלפיד וחגגנו עם הצגות וסופגניות במועדון, בט"ו בשבט, לאחר שטיילנו לעץ הבודד במסלול ארוך ומפרך הגענו לבוסתן, שם שיקמנו, נטענו עצים, בנינו שבילים ויצרנו מקום נעים לשנים הבאות. פורים ילדים ומבוגרים הייה יצירתי במיוחד השנה וכמעט כל מי שהגיע לא הצליח לחזור הביתה יציב. ציינו את יום השואה והנוער ארגן את טקס יום הזיכרון בכבוד רב. את חגיגות יום העצמאות התחלנו בערב מלא זיקוקים ופלאפל ולמחרת על האש כמיטב המסורת. את שבועות השנה חגגנו בלבן בשדות הגד"ש הפקה שלא תשכח שנים רבות עם הרגשה של חג חקלאי אמיתי. ציינו את פתיחת הבריכה עם נקניקיות, ג'אגלינג, תיפופים ומים כחולים. לכבוד ראש השנה הרמנו כוסית במרפסת היפה שבבית הכנסת. ואת סיום הקיץ חגגנו בסוכה. גם טיולים היו השנה - נסענו ביחד לחרמון באוטובוס עליז מלא וצוהל. בגלל תנאי מזג האוויר הטיול המתוכנן למועלקה לא התקיים אבל ערכנו פיקניק נחמד בפירת הפיקניקים קרוב לבית. ביקרנו את שכננו באום אל פאחם – התחלנו בטיול רגלי מלווה בסיור מעשיר ומעניין וסיימנו באירוח מכל הלב. אחר הצהריים אחד נסענו להעיף עפיפונים ביים. דווח על מעוף גבוה במיוחד. יצאה משלחת לבדוק מה קורה בגן החיות התנ"כי בירושלים. ניסינו להפעיל מועדון הסרט הטוב אבל מחוסר היענות הוא ירד אחרי הסרט השלישי בלבד. את חוויית המונדיאל הפכנו למשותפת בהקרנות של משחקים במועדון על מסך גדול ובכך יצרנו "שלום בית". במהלך השנה היו לנו גם הרצאות שונות: חשיבה יצירתית, עיצוב בשיטת הפנג שוואי, נומרולוגיה ואקולוגיה. חנוכה שחותמת את השנה בהצגות איכות מלאות בכישרון משחק ונקווה להרבה ימי אור ומעט חושך. עברנו הרבה השנה הזאת. הושקעו בה הרבה מאמצים ועזרו לנו הרבה אנשים טובים וחרוצים. כולנו שותפים בקהילה נהדרת מלאה שמחה ואנשים מיוחדים, אנו מקוות שהדרך בה אנו הולכים בשנים האחרונות תמשך וביחד נוכל לחגוג עוד שנים רבות. מאחלות להגר דרך צלחה.

רעות וחנה.

דבר רכזת הנוער |

בלי לשים לב עברו חלפו להם כבר ארבעה חודשים מתחילת שנת הלימודים ומתחילת התפקיד שלי כרכזת נוער. לאחר חודשים של בדיקה, למידה וגיטוש, אני כבר מתחילה להבין את הלך הרוחות, הרצונות והציפיות. מצאתי לנכון לעדכן אתכם, התושבים, בנעשה במסגרת פעילויות הנוער ובתוכניות לעתיד.

א'ו'

כידוע, כיתות א'ו' אינן לומדות בימי שישי החל משנת הלימודים הזו, ולכן עיקר הפעילות לגילאים אלו מתקיימת ביום זה. מסגרת הפעילות היא כשלוש שעות, ומתחלקת בין פעילויות שונות מטעם מחלקת הנוער של המועצה (טיולים, ביקורים באתרים, הצגות וכו'), פעילויות שמועברות על ידי אפרת, בת שירות לאומי מטל מנשה שמעבירה פעילות על פרשת השבוע וערכים שעולים ממנה במסגרת האגף לתרבות תורנית במועצה ופעילויות שאני מעבירה להם.

חוץ מזה, הילדים הוכיחו יכולת משחק מרשימה בהצגת חנוכה!! חוץ מהמשחק עצמו, הילדים הם אלה שדאגו לשאר הדברים - מהכנת טקסטים ועד הכנת כל התלבשות והאביזרים!! זה המקום גם להודות לדורון צור שתמך ועזר לנו בהפקת ההצגה.

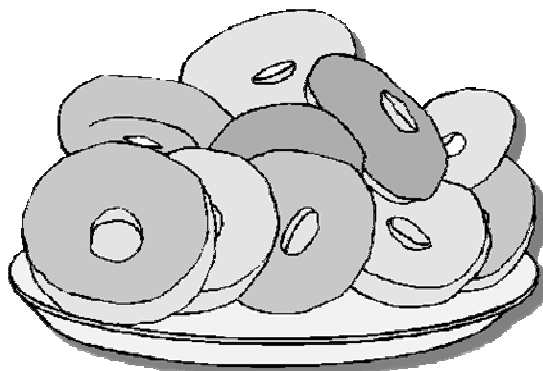
ז'יב'

כמה מהדברים שהילדים לקחו בהם חלק בזמן האחרון...

מלבד פרויקט העזרה לקהילה - "לב חם" שבו אנו משתתפים אחת לחודש, מספר ילדים לקחו חלק בלילה לבן בנושא מניעת שימוש בסמים שהתקיים במועצה לפני כשבועיים. הפעילות כללה מפגש עם מכורה נקייה, סדנת אימפרוביזציה ועוד. במסגרת הפרויקט למניעת שימוש בסמים, תחל בינואר סדנת בישול לגילאים אלה, כאשר במסגרתה ישולבו תכנים העוסקים בנושא השימוש בסמים.

מחלקת הנוער של המועצה האזורית מנשה שמה דגש בשנה זו על נושא הבטיחות בדרכים. במסגרת זו השתתפנו בחופשת חנוכה בפעילות שכללה התנסות מעשית בנסיעה בקרטינג והרצאה שעניינה היה נהיגה בטוחה. התגובות של הילדים היו חיוביות מאוד, והיה נראה שהם למדו רבות על מה שקשור לנהיגה ונסיעה ברכב.

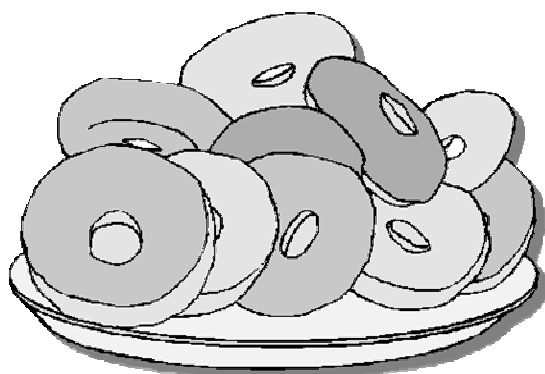
ערב-מרקים גם הוא היה!! הנוער ארגן ערב לקהילה שבו הוגשו ממיטב המרקים! הכסף שנאסף ממכירת המרקים הוא למטרת פעילות הנוער! ותודה למי שהגיע!! בחופשת חנוכה נסענו לחלק סופגניות לחיילים מפלוגת "אגוז" שנשארה שבת בבסיס, וכמובן לא נשכח להודות לכל מי שתרם סופגניות או עוגות!! תודה!!



דבר אחרון לפני סיום, שקשור הפעם להורים- בינואר תחל סדנא להורים בנושא הסמכות ההורית, גיל ההתבגרות, יחסי הורה- ילד, התמודדות עם נושאים כמו אלכוהול וסמים וכו'. הסדנא בת 10 מפגשים והיא מועברת על ידי פסיכולוגית חברתית. מספר ישובים במועצה כבר עברו סדנא זו וההתרשמות היא מאוד חיובית. נקווה שנוכל ביחד להפיק מסדנא זו את המיטב והמרב. זהו להפעם, שיהיו ימים טובים לכולם!!

הגר מנטל - כהנא רכזת נוער מי עמי

נ.ב. חשוב ביותר...
בימים הקרובים תתחדש הזמנת חולצות מי עמי (הלוגו על גבי החולצה זהה לזה שהיה בפעם הקודמת). שימו לב לפרסום שיהיה בתאי הדואר ובאספקה.
דבר חשוב נוסף- מי שהזמין חולצה בפעם הקודמת ולא קיבל אותה, צריך להזמין מחדש מכיוון שההזמנה הישנה אינה קיימת עוד...



הפעם אני אתמקד במשהו אישי שעובר עלי בתקופה האחרונה. גמילה.

ככלל גמילות מהרגלים לא טובים מתחילים אצלי כתחושה בראש השנה ויום כיפור שיש מה לשפר ואז מתעורר הגמד הפרקטי אצלי בראש ומתחיל לעורר נקיפות מצפון. כל אחד "חוטא" במשהו. אצלי הקפה לפעמים נכנס באינפוזיה, המזון מידרדר באופן יחסי לכיוון המתוק ואני יותר עצבני. אבל הכי מפריע לי, וזו התמכרות חסרת גבולות, זה מה שקורה לי כשאני יושב מול הטלוויזיה... אם להקצין פעם דמיינתי לעצמי שנופל טיל, משמיד את כל הבית, ורק אני והטלוויזיה נשארים צופים אחד בשני בלי למצמץ. התמכרות. כבר בתור ילד אני זוכר את עצמי מאבד זמן מולה בלי בכלל לשים לב לשנים. המעבר היה כמעט חד לבית הספר וחזרה למכשיר. פשוט התמכרות ממבט ראשון.

ניסיתי שבוע בלי קפה שחור. ביום הראשון כאב לי הראש. גם ביום השני והשלישי. ביום הרביעי הרגשתי חולשה כללית שהמשיכה ליום החמישי. ואז הרגשתי הקלה. כנראה שאני נקי, אמרתי לעצמי, אני מרגיש טוב, מאוזן ובריא יותר - אין זמן טוב מזה לכוס קפה שחור לחגוג את האירוע...

באותו זמן ישבנו בסלון אני וענת והחלטנו לדבר על הטלוויזיה והילדים. נזכרנו איך אוריה מסוגלת להחליף ערוץ ולראות תוכניות ותכנים שלא נרצה ועוד מעט, אוטוטו, היא כבר תזדקק לזה ולא יעזור כלום, היא תתחיל לראות טלוויזיה ללא הגבלה... ניכנס בעל כורחנו לסוג של מלחמה בלתי נמנעת. עד עכשיו, הסכמנו, זה רק קלטות, מה יהיה הלאה.

לא זוכר את פרטי השיחה אח"כ, רק את השאלה הבלתי נמנעת מצד אשתי - "אז אולי ננתק את האנטנה?". מודה, הייתי מופתע. קצת נטול יכולת דיבור, אני מניח. בצורה לא ברורה לא ראיתי את זה בא, והתחלתי לגמגם. "מה? חייבים לנתק?... רגע רגע... מה על הערבים האלה שאנחנו יושבים כמו זומבים מול הטלוויזיה כדי להתאוורר?" (...גול עצמי...)

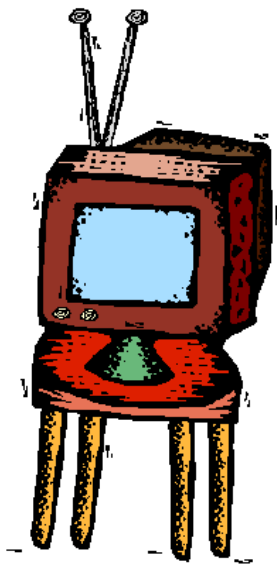
שתיקה...

"טוב לא חייבים עכשיו... בוא נדבר על זה... יש עוד זמן..."

אבן נגולה על ליבי, (וקצת חנקה את גרוני), ואולם - מוכה אחריות לחינוך ילדי פסקתי - "מה עם המשחקים של מכבי תל-אביב?... אני אוהב לראות אותם בסלון...ואם הם נגמרים מאוחר?..."

אני יודע שזה עובד מצוין אגב אצל חברים שלי, זמן האיכות משתפר פלאים בבית. ישבנו יום אחרי השיחה, שתינו קפה בבית דומם ונטול פרסומות רועשות, והלכנו לישון... ישנים שינה איכותית יותר ללא טלוויזיה.

אוריה, אגב, לא מתרגשת מהמצב. מה שהיא לא משלימה בפרקים מוקלטים של "דורה" היא רואה אצל ספתא-רחלי. אין לי ספק גם שבעתיד זה יהיה מפלט להשביע צורך תקשורתי מסוים בחייה. ברמה יומיומית - כמו שאין לנו ממתקים בבית, כך גם לא יהיה לנו תוכניות מסחריות וטוב שכך. עדיין מדגדג לי הצורך לפתוח מידי פעם טלוויזיה - ככה סתם להעביר את הזמן, אבל הרבה פחות... משחקים של מכבי אני עדיין רואה לעת עתה, לאחרונה גם התחלתי להנות מהם ומי יודע אולי עוד שנה נתחיל לראות אותם עם גיורא אצל עמית מוסקל...



אלעד שושן

המתכון של תמיר |

במקום נשיקה מאולצת

מכל לילות ערב ראש השנה האזרחית או ה"סילבסטר" כפי שנוהגים לכנות אותו בישראל מאיזו שהיא סיבה (שאבי מוסקל כנראה יודע ואני לא), מכל הלילות האלה הכי נהייתי דווקא בפעמים בהן נשארתי בבית. וזה לא בגלל שבבית הזדמנו לי נסיבות רומנטיות או מסיבות סוערות. בבית נהייתי יותר פשוט בגלל שכאשר יצאתי נהייתי פחות...



יותר מידי פעמים מצאתי את עצמי ב-31 לדצמבר זורם לכיוון ת"א יחד עם עוד צעירים ובליינים רבים מכדי שכבישי ת"א ורחובותיה יכלו להכיל. וזה ממש לא שינה אם הייתי עם חברים או עם בת זוג, תמיד הפקקים, הדוחק וההמונים קלקלו מראש את כל מה שקיוויתי להשיג באותו הערב...

אף פעם לא הבנתי האם ההמונים שהיו סביבי בכל מקום באמת מצליחים ליהנות. אבל הכי לא הבנתי מה הקטע של להתנשק במקום הומה אדם, בו זמנית עם כל מי שמסביב, בדיוק בשנייה שמישהו קובע לכם מראש ועוד בסיומה של ספירה לאחור קולנית. כמו שזה הדבר הכי לא ספונטני בעולם, ככה זה גם נראה לי הכי לא רומנטי, הכי לא אינטימי והאמת שגם די מאולץ.

לא. לא כתבתי שורות אלה כדי לשתף אתכם בחוויות בלתי רומנטיות מעברי האפל. שורות אלה נכתבו כדי להציע לכם אלטרנטיבה מהנה, חגיגית ותאמינו או לא - גם פשוטה!

הצעתי הראשונה היא לחגוג את הערב הזה. וזה בכלל לא חשוב אם זה חג שלנו או לא. מדובר בסיבה מספיק טובה לחגיגה ופשוט יהיה חבל לוותר עליה.

הצעתי השנייה היא לאמץ מנהג אחר המזוהה עם היום הזה, וללגום יין מבעבע לא זול שאת רוב סוגיו אנו נוהגים לכנות שלא בצדק - "שמפנייה".

הצעתי השלישית אליכם, אותה ניתן להגדיר כצפויה לפחות כמו קודמתה, היא להתאים ליין הנתזים מנות ראויות: מאכלים חגיגיים, יוקרתיים ובמנות קטנות- מין ארוחה אקסקלוסיבית של מנות ראשונות:



1. כבד אווז מבושל ביין מרסלה מתוק עם פלחי תפוח. (לא נראה לי שמישהו יכין את זה בבית - כולל אני, אבל פשוט הייתי חייב לכתוב את זה).
2. גלילות סלמון מעושן עם גבינת שמנת ושמיר. (פשוט קונים את הסלמון והגבינה בסופר, מגלגלים ושמים במקפיא למשהו כמו חצי שעה-שעה).
3. פרוסות עבות של טונה אדומה (0.5 - 1 ס"מ), עם מעט פלפל גרוס, צרובות על המחבת. טונה אדומה טרייה אפשר להשיג בטיב טעם נתניה ואם אתם לא רוצים שהיא תקבל טעם של טונה מקופסת שימורים הקפידו לצרוב אותה ממש כמה שניות ואל תפחדו לאכול אותה לא עשויה...
4. טבעות קלמרי בקלי קלות: מטגנים קלות את הקלמרי בשמן זית ושום, ממליחים ומוסיפים יין לבן, כשכמות היין מצטמצמת מוסיפים שמנת מתוקה פלפל וזעפרן, מחממים, מוסיפים שמיר ומגישים מיד.
5. מולים בחלב קוקוס. שופכים לסיר גדול קופסת חלב / מי קוקוס (לא קרם קוקוס) ואת המולים, מרתיחים ומבשלים על אש קטנה תוך כדי בעבוע 10 - 15 דקות. וזהו! אם השגתם מולים חיים, אל תבשלו את אלה שכבר פתוחים מראש. ובכל מקרה אל תנסו לפתוח ולאכול מול שנשאר סגור אחרי הבישול!

לסיכום: לבחירתכם מנות מרשימות, מעודנות, חגיגיות ומאוד מאוד פשוטות להכנה. בטיב טעם נתניה תוכלו למצוא את כל המצרכים הנדרשים.
אם תבחרו להכין את המנות האלה ותלוו אותן ביין מבעבע טוב, גם אתם תבינו למה בלילה שבין ה- 31 לדצמבר וה- 1 לינואר אני יותר נהנה בבית...

שנה טובה.

תמיר

תזכורת |

לרגל יציאת המדור "ראיון הגיליון" להפסקה, המערכת מבקשת שוב לנצל הזדמנות, להזכיר ולהבהיר:

חבש:



טרבוש:



חג החנוכה |

באירוע המסורתי של חג החנוכה האחרון זכינו לראות הצגת מבוגרים משובחת. והרי תזכורת:

מעשה בלביבות מילים: חוה פרנקל לחן: דרורה חבקין

הוי חנה זלדה, אישתי האהובה
חג חנוכה הגיע ובא
ובחנוכה נפשי מה חשקה
לאכול לביבה חמה ומתוקה.

הוי רבי קלמן, אישי היקר
אצלי במטבח קמח לא נשאר
בעלי היקר ואיך זה אוכל
להכין לביבה בלי קמח בכלל?

אז רבי קלמן שינס את מותניו
חבש כובעו נעל מגפיו
השוקה דוהר, קונה הוא מהר,
שק קמח לבן והביתה חוזר.

הנה חנה זלדה, אישתי האהובה
הנה לך הקמח להכין לביבה
כי בחנוכה נפשי מה חשקה
לאכול לביבה חמה ומתוקה.

הוי רבי קלמן, אישי היקר
אצלי במטבח שמן לא נותר
בעלי היקר ואיך יתכן
לאכול לביבה אם שמן אין לי אין?

שוב משנס רבי קלמן מותניו
חובש כובעו ונועל מגפיו
השוקה דוהר, קונה הוא מהר,
כד שמן טהור והביתה חוזר.

הנה חנה זלדה, אישתי האהובה,
הנה לך השמן להכין לביבה
כי בחנוכה נפשי מה חשקה
לאכול לביבה חמה ומתוקה.

הוי רבי קלמן אישי היקר
אצלי במטבח לא נשאר סוכר
בעלי היקר, ואיך זה אפשר
להכין לביבה בלי טיפת סוכר?

עייף רבי קלמן נפשו עצובה
נועל מגפיו וחושב על לביבה
לשוק הוא חוזר רעב עוד יותר
סוכר הוא קונה והביתה דוהר.

הנה חנה זלדה זוגתי האהובה
הנה הסוכר הכיני לביבה
כי בחנוכה נפשי מה חשקה
לאכול לביבה חמה ומתוקה.

הוי רבי קלמן, אישי היקר
שמה נידחה הלביבות למחר
בעלי היקר, הן איך זה אפשר,
להכין לביבה כשהכח נגמר?

אז רבי קלמן חולץ מגפיו
לובש הוא סינר מפשיל שרווליו
ולש הבצק יוצק ויוצק
צוחק אחרון רק מי שצוחק.

הוי חנה זלדה בוקר כבר בא
עיניים פיקחי הנה לביבה
כי בחנוכה נפשנו מה חשקה
לאכול לביבה חמה ומתוקה.

החזיר שרצה להיות משגיח כשרות | סיפור לילדים

רובי נכנס לחדר היועצת בחשש. הבטן שלו קרקרה. הזאבה הזקנה שישבה בצד השני של השולחן, במקום של היועצת, לא הרימה מבט מהקלסר הגדול הירוק שמולה. הזאבה אמרה: "רובי... רובי... אה, כן. הנה זה. רובי. חזיר. אתה לא נשמע כמו חזיר."

רובי התנצל, הוא לא אכל מאז ההפסקה וכבר עברו עשרים דקות ויש לו בטן רגישה. כי הוא חזיר. "אין בעיה. רובי. שב. אתה יודע למה אתה פה?"

"כן." רובי באמת ידע. הזאבה הזקנה עם המשקפיים העבים הייתה יועצת מיוחדת מטעם משרד החינוך. היה לו הכוח להחליט החלטות גורליות וחשובות כמו לאיזה כיתה ישוּבץ רובי בשנה הבאה, או האם הוא יהיה יום אחד ראש ממשלה וכאלה. לא שהוא רצה להיות ראש ממשלה. בכלל לא. רובי רצה להיות משגיח כשרות. "ספר לי על עצמך. רובי."

רובי סיפר את הפרטים הרגילים. הוא גר ברחוב החווה תשע, בדיר, יחד עם אמא ואבא ושמונה אחים חזרזירים. הוא האח הבוגר. עוד כמה שנים הוא יודע שהוא רוצה ללכת לצבא ואחרי זה לימודים. הוא כבר חשב על הכל.

"חשבת על הכל," אמרה הזאבה וניקתה את המשקפיים שלה בעיניים מכווצות.

"כן. כי... אני יודע מה שאני רוצה, גברת יועצת."

"אתה יכול לקרוא לי מטילדה. אז ספר לי... מה אתה רוצה לעשות כשתהיה גדול. מממ?"

רובי האדים בלחיים. הוא פחד להגיד בקול רם. אימא לימדה אותו שבתור חזיר הוא צריך להיות תמיד הכי מנומס. כי כולם חושבים שחזירים הם מלוכלכים ולא מנומסים. רובי באמת היה קצת מלוכלך, הבגדים שלו היו עם כתמים של בוך, אז לפחות השני. הוא אמר: "אני... אני רוצה להיות משגיח כשרות. גברת. מטילדה." בפעם הראשונה מאז נכנס לחדר, הסתכלה הזאבה מטילדה על רובי הקטן. היא בחנה אותו טוב טוב, עם המשקפיים מונחות בקצה של האף, עומדות ליפול בכל רגע. רובי חשב להגיד לה משהו, כבר פתח את הפה להגיד: "גברת מטילדה, המשקפים," אבל בסוף התאפק. מטילדה ליקקה את כף ידה הימנית והעבירה אותה על שער הראש והגבות, שהיו מכווצות כאילו היא חשבה עמוקות. לבסוף נאנחה, הסתכלה לרובי בעיניים ואמרה: "רובי... זה ממש לא מתאים לך."

רובי חשש בדיוק מהרגע הזה. כל השבוע הוא דמיין שזה מה שהיועצת תגיד לו והרגע היא אמרה. אז רובי אמר את מה שתכנן להגיד במשך כל השעות שבהן אכל וחשב על שיחת היעוץ. אלו היו המילים שהוא חשב עליהן ובחר אותן במיוחד: "אבל למה?"

"כי אתה חזיר." פסקה הזאבה ללא רחמים. "פשוט, כי אתה חזיר. ומשגיח כשרות זה... מקצוע שלא מתאים לחזיר כמוך. אני יכולה להבין שיש מקרים חריגים. היה פעם כלב שרצה להיות ליצן וחמוס שרצה להיות מרגל... אבל זה כבר מוגזם."

רובי לא הצליח להסתכל לעבר הזאבה. במקום הסתכל מטה, על הכרס העגולה שלו והטלפיים שהחזיקו אותה. הוא חשב על החברים שתמיד צחקו עליו שמן-חזיר-בבטן-יש-לו-פיל. על המבטים שנעצו בו כל החיות שראו אותו אוכל. אפילו עטלף אחד שעף ברחוב שבוע שעבר העיר לו שיפסיק לעשות כזה רעש כשהוא אוכל. זה היה בזמן שליקק גלידה גדולה. העטלף צעק עליו סתם כך. "תפסיק לעשות כזה רעש. אי אפשר לראות ככה." רובי חשב שכמו שהמשיך לאכול את הגלידה, כי היא הייתה תות-וניל שהוא הכי אוהב, ובגלל העיקרון, אז גם עכשיו אסור לו לוותר. אסור.

"גברת יועצת מטילדה. אני מתאים מאוד להיות משגיח כשרות. אני יודע את זה. מאז שהייתי קטן אני מאוד אוהב אוכל ואני תמיד מפריד בין בשר לחלב. וחוף מזה, יש לי חוש ריח מצוין." רובי הדגים נחירה קצרה עם האף והיועצת נבהלה. "אני לא מבין למה זה צריך לשנות שאני חזיר. למה? בגלל איך שאני נראה? רק שתדעי שאני לא כמו כולם. באמת. אני חרוץ ואחראי ואני מוכן ללמוד כל מה שצריך. רק שאני חזיר. זה הכל. זה יכול להיות גם יתרון. אני בחיים לא יאכל חזיר. חזיר יודע להריח חזיר ממרחק קילומטר. ככה שכל בעלי המסעדות יפחדו ממני. הם יגידו, אצלי רק כשר, אחרת רובי יבוא והוא נותן קנסות. אז למה לא?"

מטילדה דפדפה בין הדפים וחיפשה סיבה. הייתה לה רשימה מלאה בסיבות מוכנות מראש. בדרך כלל היא פשוט נתנה את הסיבה הראשונה שראתה וזה התאים. זו הייתה המומחיות שלה. היא גם ידעה להרגיע תלמידים בוכים. אבל זה לא היה המקרה הפעם. זה לא היה המקרה בכלל. מטילדה הניחה את הקלסר הירוק וחשפה שיניים לעבר רובי. בסוף קיוותה שהבן שלה, שאול, גם היה נחוש בדעתו כמו רובי החזיר.

כשרובי יצא מחדר היועצת, הוא חשב על זה שהעבודה האמיתית עוד לפניו. לשכנע יועצת אחת זקנה זה קל. עכשיו נשאר שאר העולם.

זיו רביב

חידות חורף:

כשבחוץ גשם וקור
צריך אותו ללבוש ולסגור.
מעל הבגדים החמים,
כדי שנלך יבשים גם
בגשמים.

כשבשמיים עננים נפגשים
הם לא לוחצים ידיים
אלא מתנגשים
ובכל התנגשות בשמים
מהומה-
קולות חזקים ואורות
שאותנו לפעמים מפחידים
בלילות

כל ימות הקיץ והחום,
ישן לו אדון וחולם לו חלום
בקונכייה סגורה ומגינה
עמוק, עמוק באדמה
מהקונכייה יציץ רק בימים
הטובים
לחפש לו בת-זוג ולאכול
עשבים.

מגיע אלינו בחורף
לאחר דרך ארוכה
זנב לו ארוך
וכל הזמן הוא בתנועה
אפור, שחור ולבן צבעו
וחרקים הם מזונו.

לפעמים היא נעימה
ולפעמים סערה
עצים היא מניעה
וכובעים מראשי אנשים
מסירה
בחורף עימה עננים מביאה
ונושפת בחוזקה.

ישנם עצים
שבחורף נרדמים
ומשירים את העלים
ומכיוון שממקומם אינם
יכולים ללכת
הם פשוט מאוד עומדים ב...

נועלים מגפיים
מפשילים שרוולים
ואליה נכנסים וגם קופצים
וככה לצפרדעים מפרעים

הפתרונות בעמוד הבא!!

מבוכים בטיפות גשם (רמות שונות):

פתרונות מעמוד קודם (הפור, לפי הסדר):

מילוקה טאה טט ילאיקטז אונקיט סאלו לטז ליאט